

Tilfælde vilde vise sig at være overflødige.

Derimod kunne Virkningerne af, at Sælgeren undlader at tegne pligtmæssig Forsikring for Køberen fastsættes med tilstrækkelig Bestemthed. Det maa nemlig anses for sikkert, at Køberen i saa Fald har Valget imellem: at kræve Erstatning for indtraadt Skade; som Forsikringen vilde have dækket imod — eller, som det siges: tage Sælgeren som Forsikrer af Godset — og selv at tegne Forsikring mod tilsvarende Afdrag i Købesummen samt endelig at hæve Købet. Dog maa det efter den gældende, i sig selv ogsaa naturlige, Opfattelse i Handelskredse antages, at Køberens Modtagelse uden Forbehold af Konnossementet paa Varen, uagtet han véd, at Forsikring ikke er tegnet, afskærer ham fra at hæve Købet, idet dette anses som en Godkendelse af, at Sælgeren selv overtager Stillingen som Forsikrer. Heller ikke er der nogen Grund til, at Køberen skulde kunne gøre sin Ret til at hæve Købet gældende paa et Tidspunkt, paa hvilket Varen er kommet frem og i uskadt Tilstand opløst paa Bestemmelsesstedet, idet Køberen da ikke kan lide nogetsomhelst Tab ved Sælgerens Undladelse af at tegne Forsikring. Denne Bestemmelse finder naturligvis ikke Anvendelse, naar Varen kommer frem, behæftet med en Bidragspligt til et almindeligt Havari, i hvilket Tilfælde Varen netop har lidt „en Skade, som Forsikringen skulde dække“.

§ 65.

Af de ved Forsendelseskøb benyttede Klausuler medfører Klauselen „leveret“ et angivet Sted de videstgaaende Forpligtelser for Sælgeren, idet Levering i Udkastets Forstand derefter ikke anses for at være sket, forinden Varen paa det angivne Sted er overgivet til Køberen. Heraf følger ikke blot, at Sælgeren har at besørge og bekoste Forsendelsen til Bestemmelsesstedet, og at

han bærer Faren under Forsendelsen, men ogsaa at han — ved Salg af Genstande, som ere bestemte efter Art — er pligtig at foretage Omlevering, selvom Varen ved Ulykkestilfælde er gaaet til Grunde eller bleven forringet under Transporten samt svare Køberen Erstatning efter § 24 for det Tab, som denne lider derved, at Aftalen ikke er bleven opfyldt ved rettidig og iøvrigt behørig Levering paa Bestemmelsesstedet.

Den heromhandlede Klausul kan naturligvis benyttes med Tilføjelse af en hvilken-somhelst Stedangivelse for Leveringen og medfører da de nævnte Virkninger uden Hensyn til, om det angivne Sted er Varens endelige Bestemmelsessted, eller om det ved Købets Indgaaelse har været forudsat, at Varen ved Køberens Foranstaltning og paa hans Bekostning og Risiko skal videreforsendes. Som det fremgaar heraf, kan ethvert Salg opfattes som et Salg „leveret“ paa et udtrykkelig angivet eller stiltiende forudsat Sted, men der er selvfølgelig kun Trang til Benyttelsen af denne særlige Klausul i Tilfælde, i hvilke Varen skal forsendes til et andet Sted end det, der efter de almindelige Regler er at anse som Leveringssted, og Parterne derhos ønsker at træffe en særlig Bestemmelse om Leveringsstedet.

Angaaende Forstaaelsen af Salgsklausulerne „frit“ eller „franco“ paa et angivet Sted raader der i Handelskredse nogen Tvivl. Det er vel klart, at Benyttelsen af disse enstydige Klausuler medfører en Forpligtelse for Sælgeren til at besørge og bekoste Forsendelsen til det angivne Sted. Men der hersker nogen Usikkerhed, om disse Klausuler iøvrigt medføre de samme Virkninger som Klausulen „cif“ eller som Klausulen „leveret“, eller maaske danne en selvstændig Gruppe med Retsvirkninger, der ligge imellem de sidstnævnte Klausulers. Under denne Tvivl er Trangen til og Ønsket om en positiv Afgørelse meget levende i Handelskredse, og Udkastet bestemmer der-